ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଡଃ ନୃସିଂହ ଚରଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁୟାରୀ 7, 1999

[ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର ଏବଂ ଆର. ସି. ଲାହୋଟୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ - ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ - ପ୍ରଧାପକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି – ଚୟନ - ଚୟନକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଅସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିଟ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଚୟନକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ (i) ଅସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ଡି. ଲିଟ ଉପାଧିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇନାହିଁ (ii) ଚୟନ କମିଟିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପକ୍ଷପାତୀ ଥିଲେ - ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ ।

ବୈଧସ୍ଥିତି - ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ - ପ୍ରଧାପକ - ନିଯୁକ୍ତି - ଚୟନ - ଚୟନକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଅସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ବୈଧସ୍ଥିତି ।

ଜଶଭାଇ ମୋତିଭାଇ ଦେଶାଇ ବନାମ ରୋଶନ କୁମାର,ହାଜି ବଶୀର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1976] 3 ଏସ ସି ଆର 58 କୁ, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ପ୍ରଧାପକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି-ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପରେ କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷାତକାର ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଡି. ଲିଟ୍ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀ-କୁହାଗଲା ଏହି ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ନ ରଖିବାରେ ଚୟନ କମିଟିର କିଛି ଭୁଲ୍ ନଥିଲା ।

ପକ୍ଷପାତିତା-ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ପ୍ରଧାପକ-ନିଯୁକ୍ତି-ଚୟନ କମିଟି – ସଦସ୍ୟ – ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ ଥିବାର-ଅଭିଯୋଗ-କୁହାଗଲା ଚୟନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷପାତିତା ଅଭିଯୋଗକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଉଚିତ-ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷପାତିତାର ଦୃଢ଼ ସମ୍ଭାବନାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଚୟନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ-ବିଶେଷଜ୍ଞ ତଥା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉଭୟ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗଠନର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପତ୍ରିକା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲେ, କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟ ଏକ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନରେ ଚୟନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏକ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା ।

ପକ୍ଷପାତିତା-ଛାଡ଼-ଚୟନ କମିଟି-ବିଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଚୟନ କମିଟି ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜିରା-ଚୟନ କମିଟିର ଗଠନ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନିଆଯାଇନାହିଁ-କେବଳ ଚୟନ ପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି- ଏହା ଆପତ୍ତି ଛାଡର ପରିଣାମ ହେବ ।

ଜି. ସରନା ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1977] 1 ଏସ୍ ସି ଆର୍ 64 ଏବଂ** *ୟୁ. ଡି. ଲାମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସିକିମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1997] 1 ଏସ୍ ସି ସି 111 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3236/1995 ଇତ୍ୟାଦି ।

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 2342/1990 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 9.3.94 ରିଖ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ସି.ଏ. ନମ୍ବର 3236/95 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ଭିନୁ ଭଗତ ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3237/95 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରଞ୍ଜିତ କୁମାର,ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁ ମୋହଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ପି. ମେଧ, (ଏନ ପି) ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଆବେଦନକାରୀ-ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଧାପକ ପଦବୀ ଦରଖାସ୍ତ ପାଇଁ, *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ,* ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି କରିଥିଲା । ଏହି ବିଜ୍ଞାପନର ତାରିଖ 10.11.1989 ଥିଲା । ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖ ମୂଳତଃ 11.12.1989 ଥିଲା ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 12.3.1990 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । 37 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଧାପକ ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 33 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 23 ଜଣ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା 22.6.1990 ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଚୟନ କମିଟିରେ କୁଳପତି ଶ୍ରୀ ଟି. ପ୍ରଧାନ, ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ମନୋନୀତ ଡା. ଜି. ପି. ଗୁରୁ ଏବଂ ତିନି ଜଣ ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଡଃ କେ. ବି. ତ୍ରିପାଠୀ, ଡଃ କେ. ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ଡଃ ଜେ. ବି. ମହାନ୍ତି ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେହି ତାରିଖର ଚୟନ କମିଟିର ବିବରଣୀ ଅଭିଲିଖିତ କରେ ଯେ,

> "ଶିକ୍ଷାଗତ କୃତି-ଅଭିଲେଖ, ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା, ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ତଥା ସାକ୍ଷାତକାରରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, କମିଟି ଅଧିମାନ କ୍ରମାନୁସାରେ ସୁପାରିଶ କରେ:
>
> (1) ଡଃ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶ

(2) ଡକ୍ଟର ବିଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଆ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ବିଭାଗର ପ୍ରଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ।"

13.7.1990 ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ବୈଠକରେ ଡକ୍ଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଚୟନ କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ସେହି ଅନୁସାରେ ଡକ୍ଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ, ଡା. ନୃସିଂହ ଚରଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଯିଏ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଏହିପରି ଚୟନକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ରିଟ୍ ପିଟିସନରେ ସେ ଏହି ଆଧାରରେ ଚୟନ କମିଟିର ଗଠନକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ କମିଟିର ତିନି ଜଣ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବାହାରର ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖ ଶେଷ ହେବା ପରେ କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷାତକାର ପୂର୍ବରୁ ସେ ଡି. ଲିଟ୍ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଁ ଚୟନ କମିଟି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଙ୍କ ଦେଇନଥିଲା । ଆପତ୍ତିର ତୃତୀୟ ଆଧାର ଥିଲା ଚୟନ କମିଟିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଡା. କେ. ମହାପାତ୍ର, ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଡକ୍ଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପକ୍ଷପାତୀ ଥିଲେ ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚୟନ କମିଟିର ଗଠନକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡା. ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶଙ୍କ ଚୟନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଡା. ନୃସିଂହ ଚରଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ଡି. ଲିଟ ଉପାଧିକୁ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇନଥିଲା । ଏଥିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଡା. କେ. ମହାପାତ୍ର "ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଗବେଷଣା ପରିଷଦ" ର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସଂଗଠନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିଲେ ଏବଂ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏହି ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପକ୍ଷପାତୀ ଥିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଯଦିଓ ଆମ୍ଭେ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିଥିଲୁ କାରଣ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଆଜି ଏହି ମାମଲା ପୁନର୍ବାର ଡକାଯିବା ସମୟରେ ଯଦିଓ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରିଛୁ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟାପନା ପଦବୀ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ *ଏହାଛଡା,* ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 10.11.1989 ର ବିଜ୍ଞାପନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମାର୍ଗ-ଦର୍ଶିକା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଆମ୍ଭର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛି । ଏହି ମାର୍ଗ-ଦର୍ଶିକାରେ, *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ,* ପ୍ରଧ୍ୟାପକ ପଦବୀ ସକାଶେ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ମାର୍ଗ-ଦର୍ଶିକା ଭଲ ଶିକ୍ଷାଗତ କୃତି ପାଇଁ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଉପାଧି କିମ୍ବା ସେହି ସମାନ ପ୍ରକାଶିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । (i) ଗବେଷଣା, କିମ୍ବା (ii) ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିରେ ନବସୃଜନ କିମ୍ବା (iii) ଶିକ୍ଷାଦାନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାର ପ୍ରମାଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯିବ । ଶିକ୍ଷାଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମାର୍ଗ-ଦର୍ଶିକାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାଦାନ କିମ୍ବା ଗବେଷଣାର ଅଭିଜ୍ଞତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକମରେ ତିନି ବର୍ଷ ଅଧ୍ୟାପକ କିମ୍ବା ସେହି ସମାନ ପଦବୀରେ ରହିବେ । ଶିକ୍ଷାଦାନ/ଗବେଷଣାର ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ କୃତି-ଅଭିଲେଖ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସର୍ତ୍ତକୁ କୋହଳ କରାଯାଇପାରିବ । ସାକ୍ଷାତକାର ହେବାବେଳକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଧାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିସାରିଥିଲା । ବିଧାନ 258 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଅନୁସୂଚୀ A ଅଧୀନରେ, ଅଧ୍ୟାପନା ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସକାଶେ ଏକ ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାଳୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଫେସର ଏବଂ ପ୍ରଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏମ୍.ଫିଲ୍ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା ଯେତେବେଳେ କି ପିଏଚ.ଡି. ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଁ ଦଶ ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଉଭୟ ଏମ୍. ଫିଲ୍ ଏବଂ ପି.ଏଚ୍.ଡି. ଉପାଧି ହାସଲ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ 12 ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପନା ଅଭିଜ୍ଞତାରେ ୧୦ ଅଙ୍କ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଅଧ୍ୟାପନା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବାର ଥିଲା । ଗବେଷଣା ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଦଶ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଏହି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପ୍ରଣାଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଡି. ଲିଟ ଉପାଧି ପାଇଁ କୌଣସି ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଡି. ଲିଟ ଉପାଧିର ଶ୍ରେୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ ପଦବୀ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତା ତଥା ଏହି ଯୋଗ୍ୟତା କିପରି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବ ତାହା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନର ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଥିର କରେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଖରେ ଡି. ଲିଟ୍ ଉପାଧି ପରି ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥାଏ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗବେଷଣା କରାଯାଇଥାଇପାରେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ "ଗବେଷଣା ପ୍ରକାଶନ" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶ୍ରେୟ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛି

ଯେ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନ ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଡି. ଲିଟ୍ ଉପାଧିର ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିନଥିଲେ । ତେବେ ଯାହା ହେଉ, ସାକ୍ଷାତକାର ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏହି ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ନ ରଖିବାରେ ଚୟନ କମିଟିର କିଛି ଭୁଲ୍ ହୋଇନଥିଲା ।

ତେବେ ଯାହାହେଉ, ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ହେଉଛି ଅଭିଲେଖ ଦର୍ଶାଉ ନାହିଁ ଚୟନ କମିଟି, ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଁ ଶ୍ରେୟ ଦେଇଛି କି ନାହିଁ । ଯାହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହା ଧରି ରଖିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଯଦି କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଅଙ୍କ ଦିଆଯିବ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯିବ । ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ନାହିଁ । ସାକ୍ଷାତକାର କରାଯାଇଥିବା 23 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଡକ୍ଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶଙ୍କ ଚୟନକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବୈଧସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପସ୍ଥାପନ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ ମୂଳ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ମୂଳ ଆବେଦନକାରୀ / ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଆଇନଗତ କ୍ଷତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ ରିଟ୍ ପିଟିସନରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥାନ୍ତା । [1976] 3 ଏସ୍ ସି ଆର୍ 58 ର ପୃଷ୍ଠା 71 ରେ ବିବୃତ *ଜଶଭାଇ ମୋତିଭାଇ ଦେଶାଇ ବନାମ ରୋଶନ କୁମାର, ହାଜି ବଶୀର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଭର କରିଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଜଣେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜଣେ ଅଯଥା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁଥିବା ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥିତିରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦମ୍ଭ ଅଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଚୟନ କମିଟିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପକ୍ଷପାତିତା । ମୂଳ ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତଥାକଥିତ ପକ୍ଷପାତିତା ହେଉଛି ଯେ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏକ ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଯିଏ ଏକ ପତ୍ରିକା ବାହାର କରିଥିଲା ଯାହାର ସମ୍ପାଦକ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଜଣକ ଥିବାବେଳେ ଚୟନ କମିଟିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିଲେ । ଉଭୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଏହି କଥା ଜଣାଥିଲା । ସେ କୌଣସି ସମୟରେ ଚୟନ କମିଟିର

ଗଠନକୁ ବିରୋଧ କରିନଥିଲେ । ଚୟନ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଏଭଳି ଆପତ୍ତିକୁ ଛାଡ କରିବା ସଦୃଶ ହେବ । [1977] 1 ଏସ୍ ସି ଆର୍ 64 ରେ ବିବୃତ *ଜି. ସରନା ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରତା ରଖାଯାଇଛି ସେଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ କମିଟି ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଏକ ଅନୁକୂଳ ସୁପାରିଶ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ନେଇଥିଲେ । ଏପରି କରି, ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବୁଲି ପଡିବା ତଥା କମିଟିର ଗଠନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । [1997] 1 ଏସ ସି ସି 111 ରେ 119 ଠାରେ ବିବୃତ *ୟୁ. ଡି. ଲାମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସିକିମ୍ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମାନ ମତପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବିଫଳ ହେଉଛୁ ଯେ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କୌଣସି ସଙ୍ଗଠନର ସଦସ୍ୟ ହେବା କିମ୍ବା ସେହି ସଙ୍ଗଠନର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ରହିବା କାରଣରୁ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରବୃତ୍ତି ରଖି ସେହି ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ପ୍ରତି ଢଳିଯିବେ । ଚୟନ କମିଟିର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ । ଏହା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ, ଚୟନ କମିଟିର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସଦସ୍ୟ ପକ୍ଷପାତିତା ଅଭିଯୋଗକୁ ଦୃଢ଼ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ସମ୍ବୋଧିତ ତାଙ୍କର ତା 10.6.1994 ରିଖ ଚିଠିରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ, ସେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଡକ୍ଟର ନୃସିଂହ ଚରଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ସହ ଅଧିକ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଜଡିତ ଥିଲେ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପୁରୋହିତଙ୍କ ପରିବାରର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ ଉକ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସାକ୍ଷାତକାର ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ରହିଛି । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଗବେଷଣା ପରିଷଦ ସହିତ ଜଡିତ ହେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ଚୟନ କମିଟିର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡକ୍ଟର ଜେ. ବି. ମହାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ତା 21.1.1994 ରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ କୃତି-ଅଭିଲେଖ, ସମ୍ମାନରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା, ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଦଲିଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବା ପରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ସତ୍ୟପାଠ କରିବାକୁ ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି । କୌଣସି ଚୟନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷପାତିତାର ଅଭିଯୋଗକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରଥମତଃ, ଏହି ପଦବୀ

ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନ କରିବା ସମଗ୍ର ଚୟନ କମିଟିର ମିଳିତ ଦାୟିତ୍ୱ । ଯେତେବେଳେ ଚୟନାର୍ଥେ କମିଟି ପାଇଁ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷପାତିତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାରେ ଚୟନ କମିଟିର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କର ସିଧାସଳଖ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି ଏକ ଦୃଢ ସମ୍ଭାବନାକୁ ସୂଚିତ କରି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଚୟନକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଆରୋପିତ କରାଯାଇନାହିଁ ଯେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନରେ ତାଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା । କେବଳ ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗଠନର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପତ୍ରିକା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନରେ ଚୟନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା, ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ, ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏବଂ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ପଦବୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଚୟନ ପାଇଁ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ତଥା ସାହିତ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ କୌଣସି ସାହିତ୍ୟିକ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରହିବା, କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ, ସୁତରାଂ, ପକ୍ଷପାତର ଉପସଂହାରକୁ ବାଟ କଢେଇବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି, ଚୟନ କମିଟି ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପକ୍ଷପାତିତା କରିଥିଲା ବୋଲି ଏକ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଏହି ପରିସରରେ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ମୂଳ ରିଟ୍ ପିଟିସନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ